

РЕШЕНИЕ

№ 911

гр. Пловдив, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20215330208387 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 606710-F628560/15.10.2021 г.
на директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „Ай Джи Ти
– Интернешънъл глобал трейдинг“ ЕООД с ЕИК 204592245, със седалище и адрес на
управление *** представлявано от Г. Д. Ч., на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за
данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на
500 лв. за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС.

Дружеството жалбоподател чрез законния си представител, моли да се отмени
НП, като аргументира становището си с възражения, свързани с приемането на случая
като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради извършването на нарушението
за първи път, краткият срок, след който е подадена справката декларация, липсата на
виновно неизпълнение, както и неизпълнение на задължението от страна на
ангажирания счетоводител, както и фактът че неподадения отчетен регистър е бил с
нулева стойност. В съдебно заседание се поддържат възраженията от жалбата.

Въззиваемата страна ТД на НАП Пловдив, чрез процесуалния си представител,
моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Счита, че не е налице
маловажен случай. Приема, че нарушението е доказано. Претендира разноси.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок след приложение на по-благоприятния закон на
основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и изхожда от лицето, което е санкционирано, поради
което се явява допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна съдът установи следното:

Дружеството жалбоподател на „Ай Джи Ти – Интернешънъл глобал трейдинг“
ЕООД било регистрирано по ЗДДС лице.

На 23.09.2021 г. свидетелят М.М. Т. – *** в ТД на НАП гр. Пловдив, извършила служебна проверка на дейността на дружеството жалбоподател. В хода на проверката било установено, че дружеството като регистрирано по ЗДДС лице не е подало отчетния регистър по смисъла на чл. 124 от ЗДДС в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период 01.07.2021 г. - 31.07.2021 г. в законоустановения срок до 16.08.2021 г., включително.

Отчетния регистър по чл. 124 от ЗДДС към Справката декларация по чл. 125, ведно с отчетните регистри за описания по-горе данъчен период била подадена през месец ноември 2021 г.

Въз основа на резултатите от проверката бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F628560/23.09.2021 г. срещу дружеството за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС. Актът е съставен в присъствието на свидетел и представителя на дружеството. Последният подписал акта без възражения.

За извършеното нарушение било издадено НП, с което на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушението на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелката М. Т. - ***, както и от приложените към административнонаказателната преписка писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал по делото, включително АУАН, 2 бр. покани до дружеството за явяване за съставяне на АУАН, оправомощителна заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г. на ЦУ на НАП.

Разпитана в съдебно заседание свидетелката потвърждава авторството на АУАН и поддържа констатациите в него като допълва, че има издаден и АУАН за неподдаването на справката декларация по ЗДДС за същия период. Показанията □ съдът намира за обективни, логични, непротиворечиви и в пълно съответствие с приетите по делото писмени доказателства и становището на жалбоподателя за действително закъснение в подаването на отчетните регистри, поради което им дава вяра.

Относно приложението на процесуалните правила:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не се констатираха нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и НП, който да са съществени, като да опорочават административнонаказателното производство и самите актове и да нарушават правата на нарушителя.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено. Актът е съставен от компетентно лице и в същия е дадена правна квалификация на установените нарушения. Не е ограничено правото му по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Актът е съставен в присъствието на свидетел и представител на дружеството жалбоподател, като последният лично е вписал възраженията си в него.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Нарушението е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената

част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Затова не може да се приеме, че е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е ангажирана отговорността му – за нарушаване на правилата за деклариране на ДДС чрез неподдаването на отчетните регистри към справка декларация в определения за това срок.

От правна страна съдът намира следното:

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно, както съставителят на акта, така и наказващият орган, са квалифицирали поведението на дружеството жалбоподател като нарушение на посочената разпоредба на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС.

С посочената разпоредба се задължават регистрираните по ЗДДС лица за всеки данъчен период да подават справка декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС, и самите отчетни регистри към нея с изключение на случаите по чл. 159б от ЗДДС до 14-о число, включително, на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Обстоятелството, че дружеството жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице, се установява по делото, включително от показанията на свидетелката, изцяло оценени с доверие от съда. Също така то не е и спорно между страните. Следователно жалбоподателят е адресат на задължението за подаване на отчетните регистри и годен субект на административното нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС, за което е санкциониран с обжалваното НП. Следва да се отбележи, че нарушението включва неподдаването, на който и да е от посочените документи – справка декларация, отчетни регистри и декларацията по чл. 125, ал. 2, в срок или въобще пропускането да бъдат подадени. Следователно нарушението е при алтернативни форми на изпълнително деяние и неизпълнението, на което и да е от тях, е основание за ангажиране на отговорност.

Правилно в наказателното постановление е определен и срокът за изпълнение на задължението за подаване на справката декларация за данъчния период 01.07.2021 г. - 31.07.2021 г. Последният съгласно правилото по чл. 87, ал. 2 от ЗДДС съвпада с календарния месец. Срокът е нормативен предвиден и той е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период. В конкретния случай датата 14.08.2021 г. е била почивен ден (събота), поради което срокът е изтекъл на първия работен ден, а именно 16.08.2021 г., когато е бил последния момент в който жалбоподателят е могъл правомерно да подаде справката декларация, като обоснован се явява изводът на наказващия орган, че това е бил последният ден, до който е следвало да бъде изпълнено задължението.

Изпълнителното деяние на нарушението се е изразило в съставомерно бездействие от страна на жалбоподателя, който, като е бил задължен, не е подал в срок до 16.08.2021 г. справката декларация за данъчен период месец юли 2021 г. Нарушението е формално, поради което с осъществяването на изпълнителното си деяние то е било довършено от обективна страна, без необходимост от настъпването на някакъв вредоносен резултат. Евентуалното настъпилите вредни последици или липсата на такива в резултат от нарушението не са елемент от състава му и не влияят върху неговото довършване. Те биха могли да бъдат преценявани на плоскостта на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства. Самият факт на извършване на нарушението (неподаването в срок на справката декларация) в достатъчна степен накърнява защитаващите обществени отношения по осигуряване на отчетността в дейността на регистрираните по ЗДДС лица и оправдава реализирането на административнонаказателната отговорност на лицето като ответна мярка от страна на държавата.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че макар изпълнителното деяние на нарушението да е осъществено чрез бездействие, същото е доказано по категоричен начин по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 7 от ЗДДС справка-декларацията и отчетните регистри към нея се подават по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а при постъпването на подадените документи в електронната система на НАП се генерира входящ номер. Съгласно показанията на ***я, такава не е отчетена в системата, а и не се твърди такава да е постъпила в законоустановения срок.

Доколкото с наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на юридическо лице, въпросът за вината не подлежи на изследване в настоящото производство. По тези съображения настоящият съдебен състав намира за доказано по делото жалбоподателят да е осъществил състава на административно нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС, за които е наказан с обжалваното наказателно постановление.

За неоснователно се прие възражението, че неизпълнение на задължението се дължи на некачествено изпълнение в отношенията със счетоводителя, изпълняващ тези дейности от името и за сметка на дружеството. Търговецът е този, който следва да води работите си с грижата на професионалист и следва да следи за стриктното изпълнение на задълженията към държавата, каквото е и настоящото. Такова неизпълнение е основание за ангажиране на отговорност във вътрешните отношения между страните по договора за предоставяне на счетоводни услуги, но не и отпадане на административнонаказателната отговорност. Последната е лична и съгласно буквата и духа на закона тежи върху отговорното лице, което е именно дружеството.

По наказанието:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, която предвижда, че регистрирано лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

Съдът намира, че правилно административнонаказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният сред които е тежестта на нарушението, като е наложил имуществената санкция в нейния минимален размер от 500 лв. Следва да се отбележи, че административнонаказващият орган правилно е посочил санкционната разпоредба, така че основанието за налагане на санкцията е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Определеното спрямо жалбоподателя наказание в НП отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, като не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго регламентирана дейност, при която за извършено нарушение се налага съответно наказание, като прилагането на санкцията е винаги въпрос на законосъобразност. В случая с НП е наложена административно наказание „имуществена санкция“ за неизпълнение на задължение към държавата, регламентирано в ЗДДС. Поначало обществената опасност на този вид нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение

на задължения към държавата при осъществяване на финансовата ѝ дейност. Не се изисква щета, която да настъпи от нарушението. Целта на ЗДДС е гарантирането на фиска чрез декларирането на данък върху добавената стойност, като в закона са чувствително засилени както предвиденият контрол, така и отговорността при нарушения, които увреждат фискалните интереси на държавата. Тъй като конкретното нарушение е формално, на просто извършване, в състава му не е предвидено настъпването на определен съставомерен резултат, изразяващ се неотразяване на приходи в определен размер и съответно в реално ощетяване на фиска, но то на практика води до възпрепятстване на контролната дейност на държавните органи. Ето защо липсата на такъв съставомерен резултат на нарушението при формалния характер на състава на отговорността по чл. 179, ал. 1 от ЗДДС няма отношение при преценката за наличието или значителността /респ. липсата или незначителността/ на вредните последици и не представлява смекчаващо отговорността обстоятелство, което пък да влияе на обществената опасност в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай по чл. 93, т. 9 от НК.

Наред с горното следва да се отбележи и това, че декларирането на данъка в справка декларация и отчетните регистри към нея за съответния данъчен период чрез подаването ѝ до приходната агенция е станало след няколко месечно забавяне от датата, до която е следвало да бъде сторено. При бездействие с такава продължителност деянието не би могло да се квалифицира като маловажен случай, тъй като жалбоподателят е разполагал с достатъчно време да отстрани самоволно противоправното състояние, настъпило в резултат от съставомерното му бездействие. Не може да бъде възприето поведението му по деклариране за съвоеременно. Липсата на извършване на дейност от страна на дружеството също не е такова обстоятелство, тъй като именно на базата на тези декларации може да се направи такова заключение. Тоест до подаването на декларация тези обстоятелства не са известни на държавата и затова именно е предвидено задължение за представянето им пред приходната агенция. Последващото поведение следва да се вземе предвид и това именно обоснова минималния размер на наложената санкция. В същия смисъл и некоректното изпълнение на задълженията на счетоводител да попълни и подаде съответните документи не може да бъде основание за отпадане отговорността на дружеството. Както вече се изложи това може да породи отношения от друг характер.

Закономерен е изводът, че обикновените случаи на нарушения от този вид разкриват същата степен на обществена опасност, каквато беше установена и по конкретното дело. То от своя страна не попада в хипотезата на „маловажния случай“, независимо че в НП е записано, че е извършено за първи път. Затова и не се доказва от страна на жалбоподателят съществуването на основателна и уважителна причина за пропускането на визирания срок, а случаят е съвсем от обичайните за този вид нарушение и не са налице условията на „маловажния случай“.

Като е взел предвид това, административнонаказващият орган е наложил санкция в минимума за юридическите лица от 500 лв. за нарушението, което съдът намира за законосъобразно и справедливо. С оглед на изложеното съдът приема, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност. Същевременно наказателното постановление е съобразено с процесуалния и материалния закон, поради което настоящият съдебен състав като намери, че извършването на нарушението от страна на дружеството жалбоподател е доказано по категоричен начин по делото, а обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно, то следва да бъде потвърдено.

По разноските:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗАНН на въззиваемата страна се дължи юрисконсултско възнаграждение за представителство по делото. Същото е направено в предвидения в закона срок и следва да бъде определено в размер на 100 лв. по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 606710-F628560/15.10.2021 г. на директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „Ай Джи Ти – Интернешънъл глобал трейдинг“ ЕООД с ЕИК 204592245, със седалище и адрес на управление *** представлявано от Г. Д. Ч., на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС.

ОСЪДЖА „Ай Джи Ти – Интернешънъл глобал трейдинг“ ЕООД с ЕИК 204592245, със седалище и адрес на управление *** да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на АПК на касационните основания по НПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____